Pregaria.cat

Entrada

Silencis

Comença a ser tard. Tots els sorolls normals es van apagant. Fins i tot la televisió dels veïns, normalment tan sorollosa, acaba el seu quasi insuportable volum. Deixes la revista i vas lentament cap al teu cau. Hi ha el desordre de sempre, especialment sobre la taula. T'asseus a la petita butaca i et preguntes, sense saber massa la raó: “I avui, he tingut algun moment de silenci?”

Primer silenci: al matí en el metro. Has trobat seient, cosa rara. I si bé has hagut d'escoltar alguns comentaris un xic estridents i la cançó de la pena entre l'Hospital de Sant Pau i la Sagrada Família, per uns moments i per dins, ha arribat un breu silenci.

Segon silenci: en acabar la tercera classe. Tothom ha sortit esbravat. T'has quedat al banc, cansat i amb poques ganes de res, i una certa pau ha envaït el teu cor, mig adormida per cert. Res, potser no arriba al minut.

Tercer silenci: el moment del tallat. Quan a la cafeteria senties la màquina escurabutxaques a tota bufa, i la música colpejant, i els crits de la gent, mirant el cafè amorosit de blanc, has tancat els ulls, i has dit interiorment: “Ja ho veus, Senyor, ja soc aquí, com va dir un dia el Tarradellas”. I vingué per uns moments també el silenci.

I fins ara, de nit, ara que sembla que els sorolls han mort, que sents el tic i tac del despertador, indicant que demà serà un altre dia i que ja és més a prop que abans. Ara sí, ara és la millor hora. Llàstima que tinc tanta son. “Bona nit, Déu meu, voldria demà trobar i viure uns quants silencis més que avui”.

Ampliació: Mateu 6, 5-13

- **Quan preguis entra a la cambra més retirada**
- **El teu Pare que veu el que és amagat**
- **Es pensen que amb la seva xerrameca es faran escoltar**
- **Vingui el teu Regne**